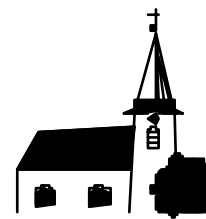

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Svátek v každém všedním dni

V neděli 29. prosince oslavíme svátek Svaté Rodiny a v jednotlivých farnostech při této příležitosti mohou manželé přistoupit k obnově manželských slibů.

Zvláště proto se s vámi nyní chceme zamyslet nad situací dnešních manželství v době, kdy svatba není v módě, protože "lejstro ještě neznamena patent na dobrý vztah". To je často pravda, stejně jako skutečnost, že zatímco před dvaceti lety bylo dítě z rozvedené rodiny vzácností, dnes je exotické žít v harmonické rodině bez střídajících se "strýčků či tet". Dítě, které poznalo manželství rodičů jako vztah nefunkční, se logicky bojí do podobného modelu vložit své city. A tak raději žijeme jen tak na zkoušku a když se to nepovede můžeme kdykoli jít dál.. Možná, že to

přes všechna negativa má v sobě zárodek čehosi kladného. Přes všechny moderní fráze má svatba "příchut" závazku, který nechci porušit. Potvrdím-li svoje rozhodnutí přijmout cele svého partnera před svědky, znamená to zodpovědnost. Před okolním světem přiznávám, že s ním počítám v životě. Pro křesťany má manželství navíc rozměr duchovní - v křesťanském svazku do manželského páru vstupuje osoba třetí - Bůh. Uvědomíme-li si dosah této jednoduše řečené skutečnosti, nemůže se pak naše manželství stát všedním, necháme-li Boha ovšem do našeho vztahu skutečně vstoupit. Potom teprve bude každý náš všední den svátkem a jenom vlastním prožíváním krásy manželství můžeme poselství o důležitosti této "instituce" předat svým dětem.

redakční archiv

“Já už od života nic nečekám...”

Vstupujeme opět do nového církevního roku, do doby adventní a následné doby svátků Narození Páně. Je to čas, kdy bychom si mohli znovu klást otázku: “Co vlastně ve svém životě ještě očekávám?”

Vzpomínám si na jedno setkání s člověkem, který mi řekl naprosto “jasně”: **“Já už od života nic nečekám, já už to nějak to na tom světě doklepu...”** Kdyby tehdy šlo o nějakého starce, tak by se to dalo snad pochopit, ale já měl tehdy před sebou muže kolem čtyřicítky, tedy stejně starého, jako jsem nyní já! A tak mne ta otázka “Co vlastně ve svém životě ještě očekávám?” na začátku adventu znovu provokuje. Snažím se při vzpomínce na onoho muže bez jakéhokoli soudu “pochopit” prázdnotu jeho života (nevím, co všechno měl tento muž v životě již za sebou, čím musil projít, o co v životě přišel, či co ztratil..) a přiznám se, že mne už jen představa, že bych sám již od teď neměl v životě a od života co očekávat, tak trochu děsí. Vždyť člověk, který v životě už nic neočekává, je ve skutečnosti zaživa mrtev!

“Co vlastně ve svém životě ještě očekávám? Co mohou ode mne očekávat druzí?” Na tyto otázky se můžeme, milí farníci, v nastávající adventní době pokusit najít odpověď, každý již sám za sebe. *Adventní doba, či spíše adventní životní styl je přece krásný právě tím, že můžeme i ve svém životě očekávat “věci stále nové”:* *Stále nový příchod Boží do našich životů, stále nový příchod našich blízkých do našich srdcí i naše nové “vtělení se” do životů lidí, které se snažíme mít upřímně rádi!*

Přeji nám všem pože hnaný advent a naplnění všech našich očekávání! JP

V Zprávy z farnosti

- V První pátek v měsíci** připadá na **5. prosince 2003**. Od 16⁰⁰ hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V 17³⁰ hodin zde začíná mše svatá, po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- V Adventní duchovní obnova na Tetíně: V sobotu 13. prosince ve 13⁰⁰ hodin v kostele sv. Kateřiny začne setkání adorací.** V programu bude kromě přednášek prostor pro rozhovory účastníků na dané téma, prostor pro modlitbu v kostele, případně i příležitost k přijetí sv. smíření. **Kolem 18⁰⁰ hodin zakončíme setkání mší sv.** Program setkání obnovy bude ještě včas upřesněn.
- V Kající bohoslužby v Berouně - “adventní” svátost smíření:** Kromě obvyklých příležitostí ke slavení svátosti smíření (ve všední dny půl hodiny přede mší sv. nebo na první pátek 5. prosince od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod.) vám nabízíme možnou účast na **kajících bohoslužbách:**
  - ve **středu 17. prosince od 16⁰⁰ do 17³⁰ hod. a od 18⁰⁰ do 20⁰⁰ hod.**
  - v **pátek 19. prosince od 9⁰⁰ do 12⁰⁰ hod.,****vše v kapli Povýšení sv. Kříže a v areálu farních budov.** Při těchto bohoslužbách vám budou k dispozici ke slavení svátosti smíření všichni kněží berounské farnosti. Společné slavení svátosti smíření nabízí možnost prožít společnou radost z odpuštění a smíření.

- V Zvláštní příležitost ke sv. smíření v Loděnici:** v sobotu 20. prosince v kostele sv. Václava v Loděnici od 17⁰⁰ do 18⁰⁰ hodin, v případě potřeby déle. V ostatních farnostech bude ještě upřesněno.
- V Vánoční výzdoba kostela:** V neděli 21. prosince po večerní mši svaté od 18³⁰ do 20⁰⁰ hodin bude třeba instalovat Betlém a vánoční stromky. V pondělí 23. 12. v dopoledních hodinách prosíme o pomoc při předvánočním úklidu chrámu.
- V Setkání u jesliček nejen pro děti a jejich rodiče na Štědrý den 24. 12. od 16⁰⁰ hod.**
- V** V neděli 29. 12. u příležitosti svátku Sv. Rodiny při dopolední liturgii prožijí manželé “obnovu svých manželských slibů”.
- V Prodej vánočních pohledů,** sada 16 ks v ceně 25 Kč, i samostatně, též pohledy s motivem Berounských jesliček, dále knihy “Potkal jsem velkou lásku” a “Otec vyhoštěných” obě v ceně 50 Kč. Od 30. 11. do 21. 12. 2003 vždy po večerní mši, v neděli též po ranní mši sv. prodává ve vchodu kostela v Berouně pan Pavel Jambor.

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ BOHOSLUŽBY 2003-04:

	Beroun	Loděnice	Tetín	Hýskov	Chýňava	Vráž	Sv. Jan	Osov	Všeradice	Hostomice	Neumětely	Králov Dvůr	Nížbor	Tmaň	Hudlice
Středa 24.12.	24 ⁰⁰			22 ⁰⁰				16 ⁰⁰				16 ⁰⁰			
Čtvrtek 25.12.	9 ³⁰ 17 ³⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰		11 ⁰⁰		8 ⁰⁰	10 ⁰⁰	8 ³⁰	11 ³⁰	14 ⁰⁰	8 ⁰⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	15 ⁰⁰
Pátek 26.12.	9 ³⁰	9 ³⁰						10 ⁰⁰	8 ³⁰	11 ³⁰		8 ⁰⁰			
Sobota 27.12.						16 ⁰⁰				17 ⁰⁰		7 ³⁰			15 ⁰⁰
Neděle 28.12.	9 ³⁰ 17 ³⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	8 ⁰⁰	11 ⁰⁰		8 ⁰⁰	10 ⁰⁰	8 ³⁰			8 ⁰⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	
Pondělí 29.12.	17 ³⁰											7 ³⁰			
Úterý 30.12.	17 ³⁰											16 ³⁰			
Středa 31.12.	17 ³⁰								16 ⁰⁰			16 ³⁰			
Čtvrtek 1.1.	17 ³⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰			10 ⁰⁰	8 ³⁰	11 ³⁰		8 ⁰⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	15 ⁰⁰
Pátek 2.1.	17 ³⁰											16 ³⁰			
Sobota 3.1.						16 ⁰⁰				17 ⁰⁰		7 ³⁰			15 ⁰⁰
Neděle 4.1.	9 ³⁰ 17 ³⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	8 ⁰⁰	11 ⁰⁰		8 ⁰⁰	10 ⁰⁰	8 ³⁰			8 ⁰⁰	9 ³⁰	11 ⁰⁰	

4 *Koncerty v kostelích*

- 4 **Adventní koncert** v kostele Narození Panny Marie v Hýskově **14. 12. v 15⁰⁰ hod.**, účinkuje studentský soubor Besharmonie.
- 4 **Chrámový sbor sv. Jakuba a orchestr ZUŠ** doprovází **24. 12.** půlnoční bohoslužbu provedením **“Tomanovy mše vánoční”**. **Koledy s varhanami 25. 12.** při dopolední liturgii v 9³⁰ hodin. Podrobnosti o hudbě během vánoc najdete v rubrice chrámového sboru.
- 4 **Vánoční koncert chrámového sboru** v kostele sv. Jakuba se uskuteční **26. 12. v 15⁰⁰ hodin**. Výtěžek koncertu bude použit na obnovu svatojakubských varhan.
- 4 V neděli **28. 12. od 15⁰⁰ hodin** zazpívá v kostele sv. Jakuba vánoční mši J. J. Ryby **“Hej mistře”** soubor **Státní opery Praha**.
- 4 Srdečně Vás zveme na **adventní koncerty ve Svatém Janě pod Skalou**. První se uskuteční v **neděli 14. 12. od 15⁰⁰ hodin**. Vánoční mši a adventní písně zde přednese profesionální vokální soubor **„Dobrý večer kvintet.“**
- 4 Druhý, tradiční **vánoční koncert se ve Sv. Janě pod Skalou uskuteční 23. 12. od 18⁰⁰ hodin**. Rybovu českou mši vánoční a další vánoční písně a koledy přednese berounský sbor **Slavoš** se svými hosty. Vstupné na oba koncerty je dobrovolné a výtěžek bude tradičně věnován na opravy svatojánských památek.

T *Skauti*

- T **Oddílové schůzky Lvíčat:** Čtvrtky 4. 12., 18. 12., 15. 1., 29. 1., 12. 2., 26. 2. vždy od 16⁰⁰ do 18⁰⁰ hod. (Data schůzek mohou být změněna.)
  - Světlušky: 5. 12. od 16⁰⁰ do 18⁰⁰ hod.** a dále každý “školní” pátek;
19. 12. – 20. 12. Vánoční víkendovka světlušek
  - Oceloti:** každou středu **od 16⁰⁰ do 18⁰⁰ hod.**
- T **Středisková rada se koná 12. 12. 2003 v klubovně na faře od 18³⁰ hod.**

Diář Manželského společenství

- **Tradiční Setkání s Mikulášem je nachystáno na pátek 5. 12. 2003 od 17⁰⁰ hodin.** Rodiče prosíme, aby dárkové balíčky pro své děti zřetelně označili jménem a případný stručný “dopis” pro Mikuláše napsali tiskacím písmem.
- **Manželské společenství se v prosinci sejde Na Jarově u Průšů v úterý 9. 12. krátce po 20. hodině.** Z obvyklé středy jsme setkávání přesunuli na úterý vzhledem k tomu, že středa bývá dlouhý pracovní a úřední den, není ovšem vyloučeno, že se budeme scházet střídavě v úterý či ve středu, aby se mohli zúčastnit i ti, jimž nevyhovuje úterý.
- **Stavění Betlému s dětmi,** neděle 21. 12. v kostele sv. Jakuba po večerní mši svaté.

🌐 z vikariátu

🌐 **Vikariátní konference:** Ve středu 10. prosince se ve Zdicích uskutečnil poslední setkání kněží našeho vikariátu v letošním roce. Kolegium kněží navštíví pan kardinál Miloslav Vlk, který bude také v úvodu konference předsedat mši sv., která začíná v místním kostele v 9⁰⁰ hodin. Všichni, kdo se mohou bohoslužby a modliteb za naše farnosti účastnit, jsou vítáni.

Lidé stále uctívají znamení kříže

I v dnešní době zaznamenáváme příklady, kdy lidé si uvědomují sepětí s duchovními stavbami. Vždyť tady byli křtěni, tady se konaly svatební obřady i rozloučení s těmi, kdo odešli z našeho pozemského světa. V těchto stavbách a u nich - pokud to byly křížové cesty nebo jen samotné kříže - se konaly pobožnosti i poutní zastavení. Tady se lidé sjednocovali v modlitbách při prosbách i děkovaních.

kresba J. Goldmann

Takové místo je i v obci Vžina nedaleko Osova, kde byl před časem vichřicí vyvrácen kříž. Starosta obce se nejdříve snažil opravu zajistit u kameníků a kříž nějak slepit. Mamě. Tak vlastními silami vyrobil bednění a udělal hlavici z betonu, do které byl kříž zalit. Nezůstalo jen u toho a obec opravila i okolí, takže vše dělá obci čest.

Osovský farář Krzyzstof Drzazga pak na požádání rád o posvěcení kříž vysvětil. Této slavnostní chvíli se zúčastnilo téměř padesát občanů. Na jejich přání hlásá nápis na křížku: „Bože, chraň naši obec“.

-vac-

Daší kříž byl opraven na náklady obce a vysvěcen o svátku všech svatých v Železné za účasti starosty obce pana Valenty. Sešlo se asi čtyřicet přihlížejících a šlo o velmi hezké setkání zvláště v době, kdy zde do kostela nikdo nechodí a kostel je uzavřen.

-red-

O naději s režisérem Dušanem Kleinem

Ospalý nedělní podvečer, duhová hra zapadajícího slunce, zvonivé chladno. Jen přijíždějící blikající sanitka poněkud neladí s pokojnou atmosférou u kostela a fary na loděnickém náměstí. Stalo se snad něco? Vlastně ne. To jen filmaři přijeli do Loděnice natočit jednu z posledních scén filmu „Jak básníci neztrácejí naději“, pátého pokračování známé „básnické“ série v režii Dušana Kleina.

Dušan Klein v akci

foto

Na schodech před farou stojí Pavel Kříž alias doktor Šafránek s mladou těhotnou rusovláskou. Ta je evidentně těsně před porodem, asistentka popadne velkou tašku a odvádí budoucí maminku do sanitky. Pak ještě jednou. A znovu. Dokola neuvěřitelné dvě hodiny, než je kdesi za kamerou schovaný malý muž s knírem a typickou dýmku v ústech konečně spokojený. Vzrůstem malý, ale velký režisér, spoluautor filmu a průvodce osudy a láskami Štěpána Šafránka, pan Dušan

Klein. Chvilku předtím, než padne úplná tma a ozve se: “Kamera, klapka! Ticho! Akce!”, využívám přímo se nabízející a hlavně milé příležitosti popovídat si s ním.

Řeknu-li “Básníci”, skoro každý si namísto zasněných poetů představí peripetie mladého doktora Šafránka z vašich filmů. Jaký je váš vztah k básním a poezii?

Já jsem vyrůstal stejně jako náš hrdina Štěpán Šafránek. Psal

Nic se nestalo, to jen přijeli filmaři...

foto av jsem holkám básničky, jak to

vždycky bývá. Stejně tak moji synové psali básničky. Samozřejmě to bylo v pubertě ve vztahu k dívkám, ale přerostlo to ve skutečný zájem o poezii, který mi zůstal dodnes. Ne že bych psal poezii, ale rád jsem ji četl, rád ji čtu dodnes.

Tento film má být o naději. Co pro vás znamená slovo naděje?

V mém věku to, že ještě chvilku vydržím a snad nějaký film natočím. Tento je věnován všem, kteří zůstávají věrni svým snům. Je strašně důležité pro život v době, kdy jsme všichni trochu orientováni k “materiálu”, aby duševno a ideály zůstaly zachovány.

Splnily se vaše naděje z roku 1989?

Jsem konstruktivní pesimista. Samozřejmě, že se splnila určitá naděje v té změně, po které všichni toužili a nevěřili, že může nastat. Zároveň jsem skeptik a vím, že demokracie není to nejlepší, ale nic lepšího nikdo nevymyslel. Takže je to alespoň demokratické se všemi okolnostmi, které systém provázejí. S tím, že my všichni jsme vstoupili do té změny trochu nepřipraveni, se všemi špatnými zvyky z minulých čtyřiceti let. To se těžko odbourává.

“To je vaše první dítě?”

foto av

Ted' se pohybujeme na "půdě" křesťanského farního časopisu, proto bych se ráda zeptala na váš vztah k věčné Naději?

Nikdy jsem nevyrůstal v nějakém náboženském prostředí. Narodil jsem se v třicátém devátém roce v židovské rodině, ale nebyli jsme nijak ortodoxní rodina. Čím je však člověk starší, tím víc pomýšlí na to, co snad bude dál. Ale raději se tím nezabývám - už jsem měl jeden infarkt a říkám si: nemyslet na to a žít a pracovat, pokud to jde.

Nakonec se zeptám, jaká je naše naděje na poslední díl "básnické série". Dojde i Štěpán Šafránek ke splnění svých nadějí?

Já si myslím, že ano. Už konečně potká tu pravou. Ta naděje je v tom, že se lidé rodí a umírají, něco končí a něco začíná - nějaký nový život. V téhle scéně Štěpán přijíždí k případu a zjistí, že dítě, které se má narodit, je vlastně jeho. Film začíná pohřbem maminky a končí narozením dítěte. To je život! Opakující se koloběh.

Děkuji, že jste si udělal čas, ráda jsem vás poznala. Přeji, ať se i vám splní všechny vaše naděje.

Ivana Vašků

OSOBNOSTI NAŠICH FARNOSTÍ

Sloužit Bohu v těch, kteří nejvíce potřebují lásku

Předposlední listopadová neděle, farní klubovna poněkud praská ve švech, stoly zase pod tíhou dobrot z rukou zúčastněných. Pater Josef, oslavenec, říká: "Chtěl bych teď v tuhle chvíli vzpomenout také na tu, která mne teď obrazně řečeno "v tom nechala samotného" a která v těchto dnech také slaví narozeniny. Loni jsme se tady sešli společně při oslavě kulatin, dnes to bohužel nejde, nelze pro přetrvávající zdravotní potíže po operaci kyčelního kloubu st ještě v nemocnici. Takže alespoň dálku přejeme a prosíme, ať uzdraví a vrátí mezi nás." Souhlas reakce zašumí davem: "Kdy pámbu dal!" Snad tu posílá mnohohlasého sboru zaslechne rehabilitaci na Malvazinkách i Janu Friedrichovou, dětmi milovanou katechetkou a hlavně osůbku, bez které by berounská farnost nebyla to pravou.

Jana Friedrichová na Malvazinkách *foto av*

Moje první vzpomínka na Janu Friedrichovou je z doby, kdy jsem vedla vlčata. Malí skautíci si v dlouhém řetěze podávali cihly na stavbu školky. Do kaple mířila sympatická dáma v klobouku a o berlích. Když viděla děti, neodolala a s jakousi veselou průpovídkou se zapojila do řetězu také. A takhle si jí vybavím pokaždé - sama o berlíčkách s entuziasmem rozdává radost všem, které potkává. Přesto, že se do Berouna přistěhovala teprve po revoluci, dnes jednou z nepostradatelných duší farnosti. Ve svém

životě toho prožila tolik, že by to vydalo na román. Proto jsem se rozhodla položit jen dvě otázky... A jak jsem tušila, stačilo to na delší a dost "dobrodružné" povídání.

"Jani, tvoje víra mi vždycky připomínala radost konvertity. Uvěřila jsi v dospělosti, nebo pocházíš z věřící rodiny?"

"Jsem odmala věřící. Pocházím z Těšan u Brna. Strýček byl kostelníkem, pomáhala jsem mu uklízet kostel, hlavně oltář Panny Marie; s kamarádkami jsme také dělaly oltářičky na Boží tělo. Potom se chodilo po vsi dlouhým průvodem. Poutě nás sjednocovaly. K prvnímu svatému přijímání jsem šla za války, pamatuji si, jak jsme šli ve vypůjčených šatech, závoji a bílých teniskách! Celou dobu války to bylo zlé, ale zapomenout nemohu na kobercové nálety na Brno. Utíkali jsme vždycky do bunkru ve statku - do vyhloubené jámy, kam navíc začala téct voda. A tam jsem nejvíce prožívala modlitbu. Já jsem byla nejmladší, asi osmiletá, tak mi babička vždycky řekla: "Ty se za nás modli." Procházeli tudy Rusové z NKVD, proti nim Němci, střídalo se, mnoho lidí zahynulo, vesnice hořela. Ale všichni z té "jámy" jsme to přežili! Třetí den po kobercových náletech bylo obrovské ticho. Z jedné strany vyběhl německý voják, z druhé strany od hořící vesnice Rus. Oba vystřelili a oba padli na zem. Najednou lidi křičeli: "Je konec války!" A já jsem si všimla rozkvetlého šeríku, na který létaly včely. (Pak jsem v dospělosti slyšela Báseň o Bratislavě, byla přesně taková, jak si to pamatuji sama...)

Nastalo zvláštní období. V celých Těšanech byly zbořené budovy. Zorganizovala jsem tehdy děti ze třídy, sbírali jsme nerozbité cihly, dělali z nich chodníky, vymalovali jsme si místnosti, kde jsme se mohli scházet. Stavěli jsme si i školu. Chodili jsme pomáhat také rolníkům, i dědečkovi, který měl pár polí. Vzali nás na žebříňáky a my měli takovou radost, že jsme pomohli. Tahle radost mě pak provázela celý život - pocit, že když se něco dělá pro druhé, je z toho jen dobro... Poledne se odzvonilo zvonem, i když poškozeným, na poli se rozprostřela velká plachta, na ní se položily nakrájené chleby a misky s jídlem - talíře jsme neměli, všechno bylo rozmlácené - a všichni jsme se pomodlili Anděl Páně. Takhle jsem prožívala víru.

Pak ale v roce čtyřicet devět za mnou přišli z družstva a říkali: Ty jsi taková aktivní, tak přesvědčíš dědečka, aby šel do JZD. Já jsem tehdy neměla rozum a za dědečkem jsem šla: Dědečku, budeš mít traktor... No, on šel a komunisti ho pak tři dny drželi, až ostatní sedláci to nevydrželi a nakonec podepsali. Nám všechno sebrali, dědovi statek, tátovi živnost, mamince obchod... Tatínek mi říkal: Pamatuj si jednu věc. Ta doba, která přichází je moc zlá, těmto lidem nikdy nevěř!"

"Jak jsi se dostala k výuce náboženství?"

Štěstí s berličkami

foto av

presvědčíš dědečka, aby šel do JZD. Já jsem tehdy neměla rozum a za dědečkem jsem šla: Dědečku, budeš mít traktor... No, on šel a komunisti ho pak tři dny drželi, až ostatní sedláci to nevydrželi a nakonec podepsali. Nám všechno sebrali, dědovi statek, tátovi živnost, mamince obchod... Tatínek mi říkal: Pamatuj si jednu věc. Ta doba, která přichází je moc zlá, těmto lidem nikdy nevěř!"

“Vždycky jsem chtěla sloužit Bohu v lidech, hlavně v dětech, které potřebují nejvíce opravdové lásky. Byla jsem učitelka a dvacet devět let jsme žili s manželem na Slovensku. Tam jsem oficiálně o víře mluvit nesměla, náboženství učil pan děkan. Ale když jsem učila v dějepise o středověku, vzala jsem děti “pro názornost” do kostela. A tam jsem měla možnost v klidu jim něco o víře říct. Před kostelem však hned čekal tajný... Děti mě ale vždycky podržely. Jinak jsme s manželem moc do kostela nechodili, on byl voják, to nešlo. Úplný návrat k víře přišel, když jsme se v osmdesátém devátém přistěhovali do Berouna. Tehdy k nám hodně chodil P. Libor Bulín, připravoval “tátu” na přestup ve víře. Manžel byl původně evangelík, ale v Berouně přestoupil na katolickou víru a měli jsme i církevní svatbu. To už byl manžel ale těžce nemocný. Modlila jsem se za něj, pětkrát mně Pán vyslyšel, manžel pět operací přežil. Až pak jsem poznala, že se už moc trápí, a dokázala jsem ho “propustit” do Boží náruče... Pak jsem občas zašla na faru a P. Libor říkal: Jano, jestli pámbu dá, tak tady po těch schodech budete chodit učit.” No a měl pravdu. Chodila jsem do katechetického kurzu a od té doby učím...

Jsem šťastná, že někam patřím, děkuji “Berounu” za všechny projevy podpory i za modlitby v tomhle už čtyři měsíce trvajícím odloučení a všechny moc zdravím.”

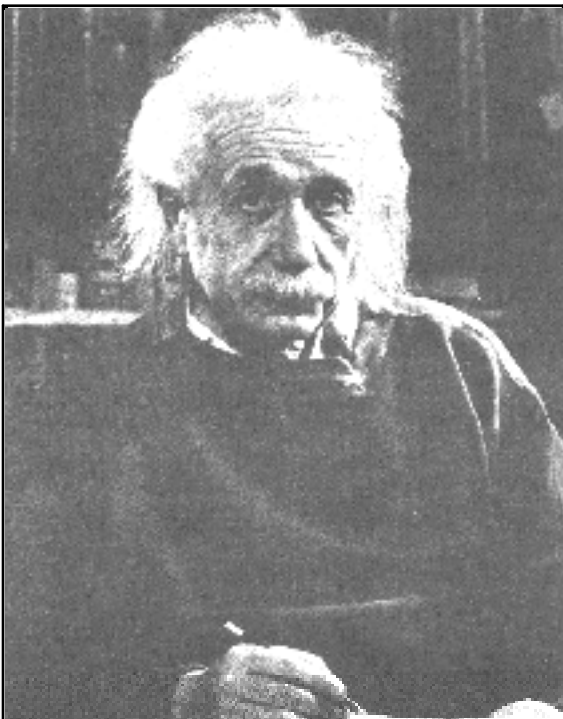
I já děkuji za to, že jsi svolila k tomuhle povídání (vím, že nestojíš o publicitu, ale doufám, že nakonec to bude k dobrému), děkuji Hospodinu za Tebe. Spolu se všemi farními “sourozenci” a přáteli vyprošuji hodně síly, zdraví a nekončící Naděje!

Ivana Vašků

Dopisy od vás

Vážená redakce Berounského katolického zpravodaje!

V našem zpravodaji jsem četla v článku Vědec o víře zajímavou odpověď Alberta Einsteina v tajence, zda je vesmír dílem náhody. Jeho odpověď: „Vybuchla tiskárna a všechna písmenka dopadla dolů tak, že vznikne dokonale naučný slovník“, plně potvrzuje, že Einstein věřil v Boha a sám několikrát, jak víme

Albert Einstein foto redakční archiv

potvrdil, že není pravdou, když o něm prohlašují, že je ateista, právě naopak. A nejen Einstein věřil v Prozřetelnost Boží, ale i mnoho dalších vědců. Jak jsem nedávno četla v jednom časopise slova nositele Nobelovy ceny, astrofyzika Maxe Plancka. Opsala jsem je pro náš zpravodaj, abych se s jeho myšlenkou s vámi podělila. Planck píše: „Žádná hmota jakožto taková neexistuje. Veškerá hmota vzniká a trvá pouze působením síly, která atomové částičky uvádí do pohybu a drží pohromadě v maličkém slunečním systému onoho atomu. Protože však tato síla nemůže být sama od sebe, ale musí být stvořena, musíme za tuto sílu přijmout vedoucího a inteligentního Ducha a nestydím se nazvat tohoto tajuplného Stvořitele stejně, jak Ho nazvaly všechny kulturní národy Země: Bůh.“

Čtenářka

Berounského katolického zpravodaje

Ze života svatých

Sv. Jan, apoštol

(27. prosince)

redakční archiv

Sv. Jan, apoštol byl synem Zebedea a Salominy. Jeho bratr byl Jakub a oba synové i jejich otec byli rybáři. Nejprve byl Jan učedníkem Jana Křtitele, později byl zvolen za apoštola Páně. Jan byl svědkem Kristových zázraků, byl při proměně Páně na hoře Tábor, byl svědkem i Kristova ukřižování. Umírající Kristus svěřil Janovi do ochrany svou matku. Po nanebevstoupení Páně Jan spolu s Petrem pilně rozšiřovali církev a byli oba mrskáni od Židů. Po smrti a nanebevzetí Panny Marie působil Jan ve městě Efesu. Měl řadu žáků a chtěl dopsat zprávy stávajících tří evangelíí. Proto sepsal své evangelium. V roce 94 za pronásledování císaře Domiciána byl Jan zajat a uvržen do kotle naplněného vroucím olejem. Boží mocí se zachránil a byl vypovězen na ostrov Pathmos. Tam napsal knihu „Zjevení“ o hlubokých tajemstvích, stavu a budoucnosti církve. Po dvou letech se vrátil do Efesu. Je známo, že Jan byl nejdůvěrnějším přítelem a učedníkem Páně. Sám se nazýval „učedník, kterého Ježíš miloval“. Hlavním učením Janovým byla víra a láska.

Legendy vyprávějí o projevech lásky v Janově působení. Jedna z nich popisuje, jak Jan přivedl nadaného a zbožného Jinocha k otci biskupovi. Požádal ho, aby pečoval o jeho výchovu a spasení. Biskup z počátku vedl mládence na cestě zbožnosti, ale později se domníval, že mládenec už jeho pozornost nepotřebuje. Zatím se nešťastný jinoch dostal do špatné společnosti, klesal hlouběji a hlouběji, až se stal náčelníkem loupeživé bandy. Když Jan opět přišel k biskupovi, řekl mu: „Vrat' mi poklad, který jsem ti svěřil, vrat' mi mládence“. Biskup mu smutně odpověděl, co se s mláďencem stalo. Jan sedl na koně, jel do pohoří, kde banda řádila a tam jej členové loupežníků zajali. Jan jim řekl: „Uved'te mě k svému náčelníkovi“. Jakmile náčelník poznal apoštola, dal se na útěk. Janovi se podařilo tak působit na náčelníka, že ho vyslechl. Jan pravil: „Když bude třeba, i já za tebe a odpuštění tvých hříchů umřu, jako Kristus umřel za nás. Věř, že Kristus mě poslal za tebou“. Na kolenou Jan přísahal, že mláďenci vyprosí u Krista odpuštění. Janovi se podařilo mláďence smířit s Bohem a církví. Jan ve shromážděních neustále opakoval: „Bratři, milujte se navzájem“. Když se Jana dotazovali, proč to stále opakuje, odpověděl: „To je hlavní Boží přikázání Páně!“

Jan zesnul jako devadesátiletý smrtí klidnou a blaženou.

-vac-

Církevní stavby berounského vikariátu

Toto výročí dokazuje, že občané tehdejšího městečka si už tehdy považovali za čest mít na důstojném místě - ve středu obce - svůj kostel. I když to původně byl filiální kostel - kaple - vyhradil Hynek Berka z Dubé v nadační listině odvádět z daní desátek „Bohu a kostelu v Hostomicích“.

O jedenáct let později v r. 1354 dosadil Karel IV. klerika Petra jako faráře do Bezdědic a Hostomic. Dlouhá staletí toužili hostomičtí mít svého faráře. To se jim podařilo v roce 1743, kdy obec uzavřela smlouvu s bezdědickým farářem, aby byl v Hostomicích ustanoven jeden kaplan pro pravidelné služby Boží. Za to město platilo 70 zlatých ročně.

Však hostomičtí občané všemožně kostelu pomáhali. Dokazuje to významná pomoc Křištofa Heidelberka při obnově kostelíku v roce 1744, pomoc konšelů, kteří uvolnili na radnici místo pro obydlí kněze, než byla postavena fara, dar p. V. Lenkvíka, který věnoval signálový cimbál za zvony odebrané v I. světové válce. Je řada dalších příkladů obětavosti občanů, kteří v roce 1922 vybrali na nové zvony přes 11 tisíc korun, i dar Občanské záložny na stejný účel. Na valné hromadě bylo rozhodnuto věnovat na nové zvony 3 tisíce korun. Paní Hněvkovská darovala kostelu dva velké zvony. Svou přízeň kostelu neprojevovali občané jen finančními dary. Pan František Šťastný, mistr tesařský, ochotně zajistil vytažení a zavěšení zvonů na věž. V roce 1902 byl například kostel opraven odkazem pana Josefa Cafourka, měšťana v Hostomicích.

Úzké sepětí kostela s dějinami obce dokazuje řada událostí. Když v roce 1779 začalo hořet v chlévě u radnice, za půl hodiny se požár rozšířil na 55 domů a 28 stodol. Hořel i kostel a za dvě hodiny bylo dílo zkázy dokonáno. Tento požár působil na mysl občanů a tak dalo město každý rok 9. června sloužit mši svatou „Aby Pán Bůh město od ohně chrániti ráčil“.

Byly i radostné chvíle, jako když se ke zřízení famosti začal slavit posvícení a to první neděli po 8. září. Další radostný zážitek se váže k roku 1930, kdy byla prvně provedena zpívaná Česká mše vánoční „Hej mistře“. V prosinci 1951, kdy byl do kostela zaveden třífázový proud, ji prvně na varhany s elektrickým pohonem hrála paní Emílie Šeflová.

K historii kostela se váží i podivuhodné příhody, jako ta, co se stala za I. sv. války. To byly pro vojenské účely odebrány všechny tři zvony. Když 20. prosince shodili vojáci prostřední zvon, vysoký 50 cm s obrazem Panny Marie a sv. Josefa, vydržel tento pád z věže bez poškození.

-vac-

foto P. Kodras

Chrámový sbor sv. Jakuba st.

O Vánocích ožije hudba Josefa Tomana

Přišel čas zveřejnit jaké vánoční překvapení chrámový sbor pro farnost i pro město Beroun připravuje. Ten nápad se zrodil v hlavě pana Miloše Palkosky. V době, kdy se sbor připravoval na Boží hod Svatodušní přišel s nápadem nastudovat Vánoční mši F dur Josefa Tomana, místního muzikuse, kantora, varhaníka a skladatele. Mezi námi je dost lidí, kteří se na něho ještě pamatují.

Trochu starostí jsem měl se zajištěním notového materiálu, nakonec nám je poskytlo Muzeum Českého krasu v Berouně. Protože byl pan Toman nevidomý, využíval při komponování služeb hudbymilovných přátel, kteří jeho kompozice přepisovali na papír. To s sebou přineslo něco technických komplikací – a sice chyby v partech a také fakt, že není k dispozici partitura. Další starostí je hledání případných majitelů autorských práv. Jakkoliv jsem se snažil takové osoby najít, abych s nimi mohl jednat o využití autorských práv, neuspěl jsem. Pan Toman neměl děti a ani o jiných dědicích nic nevím. Proto bych chtěl vyzvat případné dědice pana Josefa Tomana, aby se ozvali prostřednictvím římskokatolického farního úřadu sbormistrovi chrámového sboru a poskytli svůj souhlas s provedením Tomanovy mše.

Je pro nás velmi důležité, že i pro letošní rok se nám podařilo získat ke spolupráci orchestr ZUŠ V. Talicha v Berouně v čele s ředitelem Jiřím Šimáčkem.

Podstatné vylepšení v přípravě chrámového sboru představuje osoba varhaníka Lukáše Petřvalského. Pokud mu dovolí jeho diář, účastní se práce sboru a dokonce souhlasil s návrhem, aby některé zkoušky sboru vedl. Práce je pod jeho vedením efektivnější a pěvci si jeho styl práce pochvalují.

Zkoušky sboru se konají v pátek v 18¹⁵ hod. **foto a**

Vánoční mši F dur Josefa Tomana provede chrámový sbor a orchestr ZUŠ V. Talicha pod taktovkou Jiřího Šimáčka na Štědrý večer **24. prosince** při půlnoční bohoslužbě ve 24⁰⁰ hod. v kostele sv. Jakuba. Na Boží Hod Vánoční **25. prosince** při slavnostní mši svaté bude chrámový sbor zpívat vánoční písně a koledy, na varhany bude hrát Ing. Jaroslav Matys. Na svátek sv. Štěpána **26. prosince** se bude konat tradiční koncert vánoční hudby opět v kostele sv. Jakuba od 15⁰⁰ hodin. V podání chrámového sboru zazní vánoční písně a koledy s varhanním doprovodem Lukáše Petřvalského a také společně s orchestrem ZUŠ V. Talicha pod vedením Jiřího Šimáčka bude provedena Vánoční mše F dur Josefa Tomana. Výtěžek tohoto koncertu bude použit na obnovu svatojakubských varhan. Poslední vánoční akcí chrámového sboru v této sezóně bude koncert v sále ZUŠ Radotín **14. 1. 2004** od 18⁰⁰ hod., kde společně s orchestrem ZUŠ V. Talicha provede Vánoční mši F dur Josefa Tomana.

A tak nezbyvá, než pozvat celou farní obec i širokou berounskou veřejnost k účasti na avizovaných bohoslužbách a koncertech.

Jiří Bešcec

Manželské společenství

Naučil jsem se...

- ✧ že slunce vychází každé ráno...
- ✧ že nejlepší učebnice života je minulost staršího člověka, než jsem já...
- ✧ že když jsi zamilovaný, je to na Tobě vidět...
- ✧ že stačí, aby jeden člověk řekl: "Cítím se s Tebou dobře", abych se cítil dobře...
- ✧ že mít někoho usínajícího v náručí je tím nejkřehčím krásným pocitem na světě...
- ✧ že být přátelský a laskavý je více než mít pravdu...
- ✧ že nikdy nemůžeš odmítnout dárek od dítěte...
- ✧ že vždy ještě zbývá možnost pomodlit se za někoho, když už nemám sílu mu pomoci jiným způsobem...
- ✧ že nezáleží, jak váženým jsi v životě. Každý potřebuje přítele, který s ním dokáže dělat i hlouposti...
- ✧ že všichni někdy potřebují držet v dlani něčí ruku a srdce, které jim rozumí...
- ✧ že malá procházka s mým otcem kolem bloku za letního večera, když jsem byl malý, učinila velké zázraky v okamžiku, kdy jsem dospěl...
- ✧ že bychom měli být rádi, když nám Bůh nedává vše, o čem ho žádáme...
- ✧ že právě malé, denní události dělají život velkolepým...
- ✧ že pod tvrdou schránkou každé osobnosti se skrývá někdo, kdo potřebuje být oceněn a milován...
- ✧ že ignorování skutečnosti nemění skutečnost jako takovou...
- ✧ že když chci jít společnou cestou s někým, dávám mu současně možnost, aby mi ubližoval...
- ✧ že láska, ne čas, zhojí všechny rány...
- ✧ že nejlehčí cesta vyrůst jako osobnost je obklopit se lidmi moudřejšími, než jsem já...
- ✧ že každý, koho potkáš, si zaslouží být pozdraven s úsměvem...
- ✧ že nikdo není dokonalý, dokud se do něj nezamiluješ...
- ✧ že šance nejsou nikdy ztraceny...
- ✧ že tu, kterou propásneš, dostane někdo jiný...
- ✧ že je mnoho lidí, kterým bych si přál říci ještě jednou, jak je mám rád, předtím než jsem je viděl naposledy...
- ✧ že každý by měl svá slova volit jemná a něžná, protože zítra se k němu mohou vrátit...
- ✧ že úsměv je nejlevnější způsob, jak zlepšit svůj vzhled...
- ✧ že si nemohu vybrat jak se cítím, ale mohu si vybrat, co s tím udělám...
- ✧ že každý by chtěl žít na vrcholu, ale všechno štěstí a růst se uskutečňuje při cestě tam...
- ✧ že nejlepší je dávat rady jen ve dvou případech: pokud jsi o ně požádán, nebo při nebezpečí ohrožení života...
- ✧ že čím méně času musím strávit prací, tím více věcí udělám...
- ✧ že láska může změnit i toho největšího hlupáka v rozumného muže, když při tom naslouchá, co mu říká žena...
- ✧ že dávat je lepší než dostávat...
- ✧ že nejhlubší studna na světě jsou lidské oči...
- ✧ že někdy je lepší hodinu poslouchat, než minutu mluvit...

dopis z internetu

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

KMŠ - KATOLICKÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA

Kolik jsme nasbírali?

Již jsme vás informovali o situaci katolické mateřinky i o tom, že vzniklo konto na její podporu. V letošním roce skupina farníků, rodičů a přátel školky včetně zaměstnankyň vymýšlí a pořádá nejrůznější akce, jejichž cílem je nashromáždit co nejvíce finančních prostředků. U příležitosti Desetiletí otevření KMŠ se ve stánku s

upomínkovými předměty ve farní klubovně vybral **10 369 Kč**. Veřejná sbírka v Berouně v rámci Hrnčářských trhů a prodejní stánek na podporu školky v kostele sv. Václava v Loděnici společně vynesly **2 438 Kč**. Výtěžek z listopadového charitního blešního trhu čítá **4 651 Kč**. Výnos z prodeje lístků do tomboly na předadventním Farním plese z pátku 28. 11. nebyl v době uzávěrky Zpravodaje znám a

Bleší trh ve farní klubovně v Berouně

foto avdozvíte se jej v příštím vydání.

Všechny tyto obnosy v celkové hodnotě **17 458 Kč** byly uloženy na účet "Pomoc KMŠ", č. ú. 019 - 3610328389 / 0800 u České Spořitelny Beroun. **-red-**

Česká katolická CHARITA
FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ **Prosba Azylového domu**

Doposud jsme byli zásobováni potravinami z ústředního skladu Charity z povodňových zásob - potraviny však ve skladu došly. Je tedy na nás samotných, abychom pro naše klienty zajistili základní potraviny. Proto vás prosíme o pomoc. Přijímáme trvanlivé potraviny jako jsou: těstoviny, rýže, dehydrované výrobky - kaše, knedlíky, polévky, omáčky, mléko apod. Dále čaj, kávu, cukr, sůl.

Kontaktní místa:

Azylový dům ADCH
(kdykoliv)
Roháče z Dubé 131
Beroun 4 - Zavadilka

Kancelář Farní charity
(Po a St vždy od 8 do 11 hod.)
Seidlovo náměstí 24
Beroun 1 - Centrum

✿ **Tříkrálová sbírka**

Tradiční Tříkrálová sbírka v okrese Beroun proběhne v termínu **2. - 6. 1. 2004.** Hledáme vrchního koordinátora akce! Můžete-li se tohoto úkolu ujmout či jinak se při této sbírce zapojit, ozvěte se na mobilní tel. číslo Farní charity **731 637 083.**

✿ **Hledáme zaměstnance**

Farní charita Beroun hledá v řadách věřících zaměstnance na půl i na celý úvazek, spíše muže, ale i ženy na dvanáctihodinový směnný provoz v Azylovém domě na Jarově, maturita podmínkou.

✿ **Sbírka šatstva**

Oblečení všeho druhu, boty, lůžkoviny, utěrky, zbytky látek, vlnu, ale i staré nádobí, starý papír a knihy, vše čisté a v krabicích se vybírá jednorázově do automobilu na trasách uvedených na plakátě v kostele a na vývěškách, a to **10. 12. 2003 v Berouně a 17. 12. 2003 na Hořovicku.** Bližší informace podá pan Jambor.

Ještě jednou k břimování

Jaké to je, když člověk přijímá “pečeť” daru Ducha svatého”? Na to jsme se zeptali ptaří Štefana Duníka, který byl břimovaný biskupem Kájou Herbstem v Loděnici 19. 10. 2003. Těm již břimovaným mohou následující slova připomenout jejich pocity. Těm, kteří se teprve na přjetí znamení křesťanské dospělosti chystají, napoví, že nejde jen o vnější oslavu.

“Mé pocity z břimování? Před obřadem jsem měl v sobě zvláštní pocit. Jako bych měl v sobě dvě osoby a jedna z nich měla odejít. Opravdu hodně zvláštní pocit... Mše svatá byla

Slavnostní bohoslužba s biskupem K. Herbstem foto av krásná, sloužili jí biskup Karel Herbst, P. Josef Pecinovský a P. Michal Němeček, který nás připravoval. Na mši přišlo hodně lidí. Mezi nimi byli mí rodiče a spousta přátel. Při udělení svátosti jsem měl malinko trému. Nesplést se mi dalo hodně zabrat. Po mši bylo malé občerstvení na zahradě a pak oběd s biskupem. Proběhlo to docela dobře a jsem rád, že to tak bylo. Na závěr bych chtěl poděkovat Michalu Němečkovi za přípravu, zpěvákům za krásný zpěv a všem, kteří přišli.”

-red-

4. STŘEDISKO JUNÁKA
V BEROUNĚ
RADOST A NADĚJE

Veselé zvířecí příhody

Tatínek a bažanti

Kdo rád pozoruje zvířata, moc dobře ví, že mu mohou připravit dost horké a nervy drásající chvíle. I tato příhoda je toho důkazem. Odehrála se ve Švermově na šachtě, kde jsme v dětství bydleli s rodiči. Je to už řada let, chodili jsme s bratrem tenkrát asi do druhé třídy.

U našeho domu tehdy rostla na dvoře veliká vrba. Kolem domu a rozlehlé zahrady byla pole, místy porostlá křovinami a lesíky. V té době, narozdíl od dneška, se pole, křoviny a remízky hemžily bažanty, zajíci a koroptvemi. Tamější myslivci proto založili svůj spolek a každý, kdo složil myslivecké zkoušky, mohl nosit pušku a chodit na hony. Využil toho i náš tatínek a stal se myslivcem.

Nyní se vrátím k té vrbě na našem dvoře. Začali totiž na ní každý večer hřadovat bažanti. Tatínek - novopečený nimrod - se proto rozhodl, že se pokusí o podzimních honech nějakého střílet a obohatit náš jídelniček. Od jara vrbu neustále hlídal a my ostatní museli div ne po špičkách chodit kolem, abychom ptáky nevyplašili.

Když nastal den honu, náš chrabry myslivec už od rána seděl na půdě ve vikýři na čekané a vyhlížel rozbřesk, aby mohl konečně vystřelit. Po chvíli se ozvala rána a my se těšili na chutnou pečínku, ale nic ze stromu nespadlo. Jenom jsme zahlédli poděšeně kdákající slepice, zatímco bažanti se krásně vznesli nad dvorem, zakroužili a zmizeli s klidem nad poli. Druhý den lovu nebyl o nic lepší a ptáci jen radostně zamávali křídly a opět nabrali kurz nad pole a odlétli. Teprve třetí den měl tatínek úspěch, ale kořist brokovnicí trefenou jsme mohli konzumovat jen s největší opatrností a dát si zhotovit protézy. Rozhodli jsme se, že raději zůstaneme u kura domácího.

Jindy zase kurník navštívil tchoř a náš „lovec“ se rozhodl, že ho zlikviduje pomocí želez. Pečlivě je nastražil a čekal, co se bude dít. Pár dní se nedělo vůbec nic. Železa klidně odpočívala ve výběhu pro slepice, které byly každé ráno tchořem krásně skalpované a vyděšené. Úspěch se konečně dostavil, když železa přece jen sklápala. Smůlu ovšem neměl tchoř, ale slepice, která si z nějakého jenom jí známého důvodu železa oblíbila. Ta ukončila její „bohatý život“. Měli jsme alespoň dobrou polévku! A tchoř, ten se raději odstěhoval a změnil loviště.

To jsou tedy lovecké zážitky našeho tatínka i nás ostatních. Zvířata jsou vskutku někdy nevypočitatelná.

sestra B. Č.

kresba L. Svatoš

Pomozte více finančně své farnosti!

Nelekejte se! Samozřejmě, každý dle svých možností. V následujících řádcích se Vám však pokusím popsat, jak postupovat nejen daňově správně, ale i optimálně.

Je to něco přes rok, co mne J. Pecinovský jmenoval do ekonomické rady farnosti. Díky tomu jsem získal přehled nejen o naší farnosti tetínské, ale i o okolních farnostech. Celkově mám dojem, že se farnosti daří postupně budovat společenství, které je živé a kde mají lidi k sobě blízko. Ve farnosti je několik lidí, kteří mají plno dobrých nápadů, ale finanční prostředky, které jsou často nezbytné, se nám daří získávat poměrně velmi těžko. A tudíž se na některé velmi dobré nápady nenajdou finanční prostředky v dostatečné míře.

Musíme si uvědomit, že náš počet je výrazně menší než jsou naše záměry a cíle: totiž *celkově pozitivně působit v životě společnosti*. Jak asi skoro všichni víme, je velmi těžké pro naše záměry získávat finanční podporu ze strany státu, obcí či podniků. Z toho plyne jednoznačně to, že bychom měli s prostředky, které jsme ochotni pro prospěch farnosti věnovat, velmi dobře hospodařit. V následujících řádcích bych Vás chtěl seznámit s efektivním a legálním způsobem přispívání farnosti tak, aby to bylo daňově optimální.

Dary mohou být dvojí:

A. Příspěvky od organizací.

Sice ne každý vlastní, či je ve vedení nějaké společnosti, ale řada z nás zde pracuje. Nabízí se možnost přispět do farního rozpočtu na různé i obecně prospěšné úkoly. Řada organizací vytváří zisk a zvláště před koncem roku má na účtu dostatek prostředků, které raději dá na obecně prospěšné věci a bude vědět, pro co to je, než aby tyto prostředky se dostaly do nepřehledného daňového systému státu, kde rozhodně není vidět, kde tyto prostředky skončí a jak efektivně jsou investovány.

Kdo z nás může, nebojte se prosím oslovit své šéfy a předložte jim záměry farnosti! Je možné, že některé z našich plánovaných aktivit ho osloví.

B. Dary od fyzických osob.

I zde je možno přispět daňově optimálnějším způsobem než penězi v hotovosti. Je možné si dar odečíst od daňového základu.

Jak bychom tedy měli postupovat dle zákona ?

Od základu daně z příjmů lze odečíst hodnotu darů fyzickým osobám i právnickým osobám se sídlem na území ČR mimo jiné i **na náboženské účely pro registrované církve a náboženské společnosti**.

- Úhrnná hodnota darů musí u dárců - **fyzických osob** přesáhnout 2% ze základu daně nebo musí činit alespoň 1 000,- Kč. V úhrnu lze odečíst nejvýše 10% ze základu daně.
- U dárců – **právnických osob** musí hodnota daru činit alespoň 2 000,- Kč. V úhrnu lze odečíst nejvýše 5% ze základu daně.

Poskytnutí daru a splnění podmínek pro jeho uznání za odečitatelnou položku od základu daně musí být poplatník daně schopen prokázat. Jako důkazní prostředky by měly být písemná darovací smlouva a dále potvrzení o předání předmětu daru obdarovanému (není – li příslušné potvrzení již obsaženo v darovací smlouvě).

Darovací smlouva by měla obsahovat:

- **Vymezení smluvních stran.** Jako obdarovaný by měla být uvedena příslušná farnost, popřípadě jiná konkrétní složka řím. kat. církve s právní subjektivitou.
- **Předmět daru** a prohlášení dárce, že dar *daruje*.
- **Účel daru.** Dar musí být určen na náboženské účely, nestačí, že příjemcem daru je církev.
- Prohlášení obdarovaného, že **dar přijímá**.
- **Potvrzení o převzetí daru** obdarovaným (není-li toto potvrzení na samostatném dokladu – např. výpis z bankovního účtu při bezhotovostním převodu).

V případě, že jste se rozhodli touto formou peníze darovat, **postupujte následovně:**

1. Vyjasněte si na jaký účel a kolik prostředků můžete věnovat.
  2. Seznamte s tím pana faráře Pecinovského, nebo někoho ze zástupců ekonomické rady a projednejte s ním zajištění potřebného dokladu.
  3. Převeďte prostředky na příslušný účet farnosti: 361038389/0800 u České Spořitelny Beroun (Pomoc KMSŠ – na č. účtu 019-3610328389/0800 u ČS v Berouně)
  4. Uveďte tuto částku v příslušném daňovém priznání, jako odečitatelnou částku.
- Podrobný popis plánovaných cílových akcí včetně podrobného popisu Vám na požádání zašlu.

Pro příští období máme připraveny zvláště tyto akce:

1. Podpora Katolické mateřské školy, 2. Stavba nových varhan v kostele sv. Jakuba,
3. Rekonstrukce kostela v Hýskově, 4. Oprava varhan v kostele v Loděnicích.

Budete-li mít další dotazy, obraťte se prosím na mne prostřednictvím e-mailu:

martin.hrdlicka@hrdlicka.cz, nebo telefonu: **311 612 875** *Martin Hrdlička*
člen ekonomické rady farnosti

Pokud byste se rozhodli přispět farnosti cestou platby přes bankovní účet, **uvádíme znovu číslo účtu farnosti a především jednotlivé konstantní symboly:** Číslo bankovního účtu farnosti u České Spořitelny v Berouně je **361038389/0800**, specifický symbol pro jednotlivé farnosti (abychom mohli sledovat příjmy a náklady po jednotlivých farnostech):

BEROUN	0601	TETÍN	0625
LODĚNICE	0613	ŽELEZNÁ	0633

Jako variabilní symbol můžete dosadit pro kontrolu prvních šest číslic rodného čísla, příp. IČO u organizací.

-red

Ú ØEDNOSTI : Z JEDNÁNÍ FARNÍ RADY

Při setkání ve středu 19. listopadu se na farní radě znovu hovořilo o současné situaci v KMSŠ, o výběru firmy, která získá zakázku na varhany pro kostel sv. Jakuba, o přípravě na vánoční svátky a dalších aktivitách farnosti, které na stránkách tohoto zpravodaje již zmiňujeme. Dále se projednával stav hospodaření a prací ve farnostech v roce 2003: Díky úspěšné sbírce při Hrnčářských trzích má farnost při předpokládané státní dotaci potřebné prostředky jako podíl vlastníka na dokončení opravy varhan. V berounské kapli i v horním patře fary se vyměňují

topná tělesa. V budově kaplanky se natírají okna, arcibiskupství přispělo částkou 30 000 Kč. Od nového roku se připravuje nová nájemní smlouva v “márnici” u Zábranského kostela, jedná se též o rekonstrukci a pronájmu farních garáží. V Hýskově se na kostele vyměňují vstupní dveře a je instalováno nové osvětlení jako dar pana Piecyka; v příštím roce budou opravy pokračovat. V Loděnici se farnost připravuje na opravu varhan v kostele sv. Václava, odhad oprav dosahuje částky 50 000 Kč. Na Tetíně probíhají úklidové práce po rekonstrukci fary, se kterými vedle farníků pomáhají klienti Azylového domu na Jarově. Připravuje se též pronájem tetínského kostela sv. Jana Nepomuckého Obecnímu úřadu Tetín, jež zde za předpokladu získání

Setkání FR

foto av

finančního krytí po úpravách zřídí galerii. Marie Burešová informovala o životě v azylovém domě, vznesla též otázku, proč se službě v sociální a charitativní oblasti věřící tak málo angažují: v azylovém domě jako věřící zůstává sama!

-red-

POSLEDNÍ SLOVO: *Manželství je opravdu úmluva mezi dvěma lidmi, skutečnost pozemská. Ale patří do Božího plánu, a tak mohou manželé dojít ve víře k poznání, že to nejsou jen oni sami, kdo se spojili v jeden svazek, že je spojil Bůh. Tím spíše, je-li jejich manželství svátostí. To sice neznamená, že by jim všechny překážky zmizely z cesty, ale přece tato skutečnost představuje velký zdroj jistoty a síly, který je třeba objevit. Mluví se mnoho o krizi manželství, o situaci rozvedených, o potřebě dobré přípravy na manželství a pastorece rodin atd. Jsou to věci, které není možno zamlčet nebo lehkomyšlně přejít. Tím spíše ale nemohou křesťané minout skutečnost, že je v manželství spojuje Bůh. A tuto skutečnost mají objevovat den po dni právě v obyčejném všedním životě - ne jen jednou za rok při obnově manželského slibu.*

převzato z internetu

FARNÍ KRONIKA

POHŘBY: V listopadu jsme s vírou ve věčný život Božím milosrdenství svěřili paní Boženu Trubkovou z Berouna.

Beounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Vráž, Hýskov, Chýňava, Tetín, Králův Dvůr a Nižbor. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, P. Krzysztof Drzazga, Jaroslav Valášek, Jarmila Valášková, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději do 20. dne měsíce na faře či do schránky “dotazy a příspěvky” v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

Příspěvek na jeden výtisk: 10,-Kč

Kontakt far. ú - 311 621 964, redakce - 728 723 713, 602 945 017 e-mail: red.tym@seznam.cz